

af det Mindretal, som forleden fik sit Forslag pure vedtaget. Det er dog yderst mærkeligt, at man stiller Ændringsforslag til en Ordning, som man selv er tilfreds med! Det ene Ændringsforslag gaar ud paa at indskyde Ordet „midlertidig“. Det skulde dog netop være Styrken i det vedtagne Forslag, at det ikke var en midlertidig Ordning. Men hvorfor er da dette Ord sat ind? Det ærede Medlem for Horsens Landkreds sagde, at han havde kunnet gaa med til dette Ændringsforslag. Men nu maa jeg have Lov til at spørge det ærede Medlem: Hvem har forlangt det af ham, hvem er det, han imødekommer, hvem er det, der har stillet et Forslag, det ærede Medlem kunde gaa med til? Det ærede Medlem og hans Meningsfæller er ene om at stille deres Forslag, saa der er altsaa ikke Tale om, hvorvidt de ærede Medlemmer kan gaa med til det. Det er dem, der har stillet Ændringsforslaget, og Spørgsmaalet er, om andre kan gaa med til det.

Det næste Ændringsforslag angaar en anden Affattelse af § 3, hvorved den Bemyndigelse, som efter § 3's nuværende Affattelse gives Ministeren til at udføre Digeanlæg til et Beløb af 100,000 Kr., udgaar, og i Stedet for stilles der Forslag om en Kommission, bestaaende af 5 sagkyndige Medlemmer, hvis Forudsætninger er betegnede paa en saadan Maade, at de nøje falder sammen med dem, jeg havde tænkt, de Udvalgsmedlemmer skulde besidde, som skulde udnævnes af Regeringen, for saa vidt mit Forslag var blevet vedtaget. Forskellen med Hensyn til Sammensætningen er den, at de 8 Rigsdagsmænd udgaar. Naar jeg havde foreslaaet Rigsdagsmænd som Medlemmer af Udvalget, var dette ment som en Imødekommen — det er dog maaske ikke det rette Ord —, det har været ment fra min Side som gunstigt, at Medlemmer af Rigsdagen deltog i dette Arbejde, men naar Rigsdagen mener, at det ikke er fornødent, har jeg ikke noget imod, at de udgaar, Rigsdagens Medarbejderskab kommer jo alligevel af sig selv. Men dernæst er der den Forskel fra det oprindelige Forslag, at Kommissionens Opgave og Virksomhed begrænses. Med mit Forslag har jeg ment, det var rigtigt at holde de Muligheder aabne, som var til Stede for andre Fremgangsmaader end dem, der blev udelukket ved Vedtagelsen af Regeringsforslaget, altsaa de to Sluseforslag, som man vel nok kan kalde dem, Vandbygningsvæsenets Forslag Nr. 2 og

Oberst P. Hansens Forslag Nr. 5. Ved denne Affattelse af Paragraffen udgaar Vandbygningsvæsenets Forslag Nr. 2 endeligt af Diskussionen. Jeg understreger dette, at jeg til det sidste har fremholdt Vandbygningsvæsenets Forslag Nr. 2 som et Forslag, der fortjente Overvejelse, navnlig af den Grund, at det var det eneste tilbageværende, der indeholdt Muligheden for at bevare Ringkøbing Fjord som Saltvandsbassin. Men naar nu alle Partier har stillet et Forslag, som unddrager dette Forslag fra yderligere Overvejelse, skal jeg ikke fremdeles fastholde det, kun ønsker jeg da at konstatere, at dette Forslag, den eneste Redning for at bevare Ringkøbing Fjord som Saltvandsbassin, er udgaaet af Diskussionen, uden at man fra nogen Side har rørt en Haand for at redde det. Jeg har derefter intet Ansvar for, at dette Forslag er bortfaldet.

Men hvad er nu Meningen med, at det ærede Mindretal, som i Forgaars fik sit Forslag vedtaget ganske efter sit Hjerte — og sin Forstand —, stiller dette Ændringsforslag? Det er et Ændringsforslag, til hvis Indhold jeg antydede, at jeg eventuelt kunde gaa med, i hvilken Anledning det ærede Medlem for Horsens Landkreds udtalte, at jeg var begyndt at lokke for de socialdemokratiske Medlemmer af det høje Ting. Jeg ved ikke, om Ordet „lokke“ ogsaa kan anvendes paa det ærede Medlem for Horsens Landkreds, men jeg maa dog gaa ud fra, at det ærede Medlem gerne vilde vinde et noget større Fler-tal for sit Forslag, end det lykkedes ham at vinde i Forgaars (*P. Th. Nielsen*: Selvfølgelig!). Derefter haaber jeg saa at have det ærede Medlems Tilgivelse for at have gjort mig skyldig i Forsøg paa at lokke disse samme Medlemmer af dette Ting over til en Ordning, som jeg ansaa for at være den rigtige. Man maa imidlertid ikke blot spørge om, hvad Meningen er, men ogsaa, hvilken Tanke hos de Herrer Forslagsstillere det kan udtrykke, at de til en Ordning, som de indtil i Forgaars betegnede som den endelige og den mandedige Ordning, nu kommer med et Ændringsforslag om at nedsætte en Kommission, til at overveje noget, som efter deres Overbevisning neppe kan komme til at foreligge, nemlig at Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord ikke skulde vise sig tilfredsstillende, naar deres Forslag er gennemført. Er ikke de to Ændringsforslag, som dette ærede Mindretal i Dag har stillet, Udtryk for den Tanke: Ja vi har jo nok sagt, og vi tror jo ogsaa nok, at det, vi